

Innerroom

Σκηνή 1

Ο Πέτρος στέκεται όρθιος στο μικρό χωλ έξω από το σαλόνι και δένει τα μανικετόκουμπά του. Τα μαλλιά του είναι κοντοκουρεμένα στην εντέλεια, σαν να βγήκε από κομμωτήριο. Φοράει καθημερινό κοστούμι και έχει περασμένη τη γραβάτα του γύρω από το λαιμό, λυμένη. Κοιτάζει την πόρτα και τραβάει προς τα κάτω ένα μεγάλο μοχλό που βρίσκεται δίπλα του.

Ακούγεται ένας δυνατός θόρυβος σαν γρανάζια που μετακινούνται. Ανάβει το φως του σαλονιού και βλέπουμε πως όλα τα έπιπλα είναι της δεκαετίας του 80. Ανοίγει την πόρτα και μπαίνει στο σαλόνι. Το σαλόνι έχει άλλη μια πόρτα που οδηγεί σε άλλα δωμάτια.

Πέτρος: Μάνα!

Η Μάνα του Πέτρου μπαίνει από την άλλη πόρτα κρατώντας ένα μπολ με δημητριακά. Φοράει ρούχα και γυαλιά της δεκαετίας του 80. Κοιτάζει τα μαλλιά του που δεν της αρέσουν αλλά δε λέει τίποτα. Αφήνει τα δημητριακά στο τραπέζι. Τον πλησιάζει και του χαϊδεύει το μάγουλο.

Μάνα: Περίμενε θα σου τη δέσω εγώ.

Πέτρος: Σοκολατούχο;

Μάνα: Πάντα. Να σου βάλω και λίγο κέικ;

Πέτρος: Βάλε, αλλά λίγο. Ο μπαμπάς;

Μάνα: Στο υπόγειο, κάτι μαστορεύει πάλι. Είπε πριν φύγεις να πας, κάτι σε θέλει.

Πέτρος: Τι έχω πει για τα άλλα δωμάτια;

Μάνα: Έλα βρε αγόρι μου, ένα λεπτό σε θέλει.

Πέτρος: Πόσες φορές πρέπει να σας το εξηγήσω γαμώτο; Δεν γίνεται!

Μάνα: Καλά καλά, μην αρχίζεις πάλι, ηρέμησε, θα τον φωνάξω.

Η Μάνα φεύγει από το σαλόνι και φωνάζει τον Πατέρα. Ο Πέτρος βγάζει το κινητό από την τσέπη του και τσεκάρει τα μηνύματα προσέχοντας να μην τον δουν. Κάθεται να φάει τα δημητριακά. Βάζει μια μεγάλη μπουκιά στο στόμα και τη φτύνει. Μπαίνει η Μάνα.

Πέτρος: Γαμώτο, σου έχω πει μην το ζεσταίνεις.

Μάνα: Για το λαιμό σου το έκανα βρε αγόρι μου, θα κρυώσεις πάλι.

Πέτρος: Γαμώ την τρέλα μου, πάρε την αηδία από δω.

Μάνα: Κάτσε θα σου φέρω άλλα.

Μπαίνει ο Πατέρας. Μοιάζει με τον Πέτρο σαν να είναι αδερφός του, αλλά τα μαλλιά του και τα ρούχα του είναι παλιομοδίτικα.

Πατέρας: Τι έγινε;

Μάνα: Έβαλα ζεστό γάλα.

Πατέρας: Χίλιες φορές σου το έχει πει.

Μάνα: Πάω, πάω να το αλλάξω.

Η Μάνα φεύγει από το δωμάτιο για να αλλάξει τα δημητριακά. Οι δύο άντρες κάθονται στο τραπέζι.

Πατέρας: Αγόρι μου, μην εκνευρίζεσαι. Από αγάπη το κάνει.

Πέτρος: Μμμ, ναι.

Πατέρας: Το ξέρεις πως είμαστε πολύ περήφανοι για σένα, και οι δύο.
Είσαι ένας πολύ έξυπνος άντρας, με μια καλή δουλειά,
πετυχημένος.

*Η Μάνα επιστρέφει με ένα δίσκο γεμάτο χυμούς, τοστ, δημητριακά,
μαρμελάδες, σοκολατούχο γάλα.*

Μάνα: Έφερα να φας ό,τι θέλεις. Συγνώμη βρε αγόρι μου.

Πέτρος: Καλά.

*Ο Πέτρος πέφτει με τα μούτρα στο φαγητό και οι γονείς του τον
κοιτάζουν στα μάτια για να δουν αν είναι αρκετά ευχαριστημένος.*

Πέτρος: Εσείς δε θα φάτε;

Μάνα: Ναι ναι, φυσικά!

*Τρώνε όλοι μαζί. Είναι σαν τηλεοπτική διαφήμιση. Φαίνονται
υπερβολικοί στις κινήσεις και στις εκφράσεις τους, σαν ψεύτικοι.
Υπερβολικά χαμογελαστοί.*

Πέτρος: Να σας πω ένα ανέκδοτο;

Μάνα: Και βέβαια! Τα λες τόσο πετυχημένα!

Πέτρος: Ένας ηλικιωμένος πλησιάζει την ταμιά μιας τράπεζας και λέει:

«Θέλω ν' ανοίξω ένα γαμημένο λογαριασμό»

«Συγνώμη κύριε; Τι είπατε;»

«Έναν κωλολογαριασμό θέλω ν' ανοίξω μωρή κάργια»

Μάνα: Χαχαχα

Η Μάνα γελάει δυνατά. Ο Πατέρας της κάνει νόημα να σταματήσει.

Πέτρος: «Συγνώμη αλλά δεν είμαι υποχρεωμένη ν' ακούω τέτοια γλώσσα, κύριε», είπε η ταμιάς, απομακρύνθηκε από το ταμείο και πήγε στο διευθυντή της. Του εξήγησε την κατάσταση κι εκείνος πλησίασε τον ηλικιωμένο κύριο που περίμενε στο ταμείο.

«Τι συνέβη με την υπάλληλό μας κύριε; Τι της είπατε;»

«Είπα ότι κέρδισα 500.000.000 στο γαμημένο το κωλολαχείο, και θέλω, γαμώ την τρέλα μου, ν' ανοίξω έναν κωλολογαριασμό στην ηλίθια τράπεζά σας, γαμώ το μπελά μου, γαμώ!»

Και ο Διευθυντής:

«Και αυτή η πουτάνα σας τυραννάει; Χίλια συγνώμη, Κύριε».

Οι γονείς ξεσπούν σε γέλια με όλη τους την ψυχή, σαν να άκουσαν το πιο αστείο ανέκδοτο του κόσμου. Η Μάνα του σηκώνεται και τον παίρνει αγκαλιά.

Μάνα: Αχ, καρδιά μου, έχεις τόσο χιούμορ. Όλα τα καταφέρνεις τόσο τέλεια.

Πέτρος: Καλά, άσε με τώρα.

Τον φιλάει στο μέτωπο. Ο Πέτρος βαριέται. Της παίρνει τα χέρια, αλλά αυτή τον σφίγγει.

Πέτρος: Άσε με λέμε, θα αργήσω στη δουλειά.

Μάνα: Ναι, ναι χαρά μου, να πας να δουλέψεις. Μη μου κουραστείς πολύ. Ναι;

Πέτρος: Δεν εξαρτάται από μένα.

Πατέρας: Αν θέλεις να μιλήσω με το αφεντικό σου, να.. ξέρεις να σε προσέξει λίγο παραπάνω.

Πέτρος: Όχι, όχι, δε χρειάζεται. (ειρωνικά) Με προσέχει αρκετά.

Μάνα: Είμαι σίγουρη πως σε προσέχει, που θα βρει καλύτερο πωλητή; Πάρε και το κέικ. Σου έβαλα ένα σοκολατούχο γάλα μαζί.

Του δίνει μία παλιά χάρτινη σακούλα.

Μάνα: (τρομαγμένη) Α, παραλίγο να το ξεχάσω, τι να σου ετοιμάσω για το μεσημέρι. Θέλεις παστίσιο;

Πέτρος: Όχι πάλι, κάτι άλλο, μπριζόλες.

Μάνα: Εντάξει αγάπη μου! Καλή δουλειά!

Πατέρας: Κάνε μας περήφανους!

Πέτρος: Γεια.

Στέκονται αγκαλιασμένοι και τον χαιρετάνε πάλι σαν να παίζουν σε διαφήμιση. Τους κοιτάζει βαριεστημένος και φεύγει. Τα φώτα κλείνουν.